

(„Izgubljeni cvet“), II. „Allein“ („Sam“) in III. „In der Zelle“ („V celici“) — Želeti bi bilo, da bi g. Vidic zlasti prevode Kersnikovih spisov, katerih je že nekaj podal nemškemu občinstvu, še nadaljeval, a naposled jih zbral ter priobčil — recimo v Reklamovi biblioteki. Uverjeni smo, da se Kersnikove povesti omilijo tudi nemškemu čitateljstvu, kateremu je možno le tem potom usiliti umotvore našega slovstva ter tako uničiti predsodke o našem barbarstvu.

Slovenske umotvorine v prevodih. V 18. številki „Brankovega kola“, srbskega leposlovnega lista, objavlja Miloš Joković v srbskem prevodu začetek povesti „List za listom“, katero je spisal Premec, in katera je izšla v prvih številkah letošnjega „Ljubljanskega Zvona“. — V 23. številki pri naša isti list Kersnikovo črtico „U grautovnici“ (V zemljiški knjigi), katero je objavil „Lj. Z.“ leta 1884. Prevedel jo je D. Č.

Dva Prešernova nagrobna napisa iz nemščine poslovenjena.

I.

Na grobu Emila Korytka:

Človeku je umreti,
Človeštvo se vzdrži;
Le to se večno sveti,
Kar za-nje storil si! —

II.

Na grobu Marije Simonetti:

Sinu in mater, ki ga je rodila,
V naročju svojem krije ta gomila;
Naj sprejme vase tudi nas po smrti,
Ki zdaj ju objokujemo potrti,
Da bomo skup od tukaj k sodbi vstali
Ter skup v nebes se večni dom podali.

† **Josip Karol Tertnik.** Mlad, nadepoln slovenski umetnik je dne 3. maja t. l. umrl v Brnu: operni pevec J. K. Tertnik, znan po Slovenskem, ker je vedno rad sodeloval pri narodnih koncertih in slavnostih ter zlasti po potresni katastrofi stavil svojo umetnost v službo ljudomilosti. Porodil se je l. 1867. v Ljubljani ter bil namenjen obrtnemu stanu. A njegov lepi, krepki glas je opozoril veščake, da so mu nasvetovali, naj se izobrazi za pevca. Šolal se je najpreje pri prof. Gerbiću v Ljubljani, potem dve leti v Pragi pri prof. Levu; tam je tudi l. 1890. prvič nastopil na odru v Verdijeve Trubadurju, ki je bil sploh izmed njegovih najboljših in njemu najbolj ugajajočih ulog. Potem je šel na Dunaj in se izobraževal pri slavljemem prof. Manciju. Poleg podpor iz domovine je užival zlasti od znanega mecenata, grofa Esterhazyja, za časa svojega izobraževanja primerno podporo. L. 1892. je bil angaževan kot dvorni operni pevec v Mannheim, bil potem operni pevec v Lübecku, v Opavi in Brnu. V svojem repertoarju je imel prve tenorske partije raznih nemških in italijanskih oper; kritika se je o njem zelo laskavo in pohvalno izražala — žal, da par dni pred smrtjo pri